

המעבר מהפונקציה לאמוציה

פעם הייתי בית

כשנודע לשרונה קרני כהן שהוריה מתכוונים להרוס את ביתם בקיסריה ולבנות במקומו בית חדש, היא הציעה לנצל את ההזדמנות ולאפשר לאמנים לעצב חלקים ממנו ככל העולה על רוחם.

לאחר שארגנה צוות היגוי שכלל את האוצרים דבורה שחר, רעי דישון ונעמי סטון, הפרייקט שכונה "פעם הייתי בית" יצא לדרך ובספטמבר 2012 נעשתה פנייה לקבוצות אמנים שונות ובתי ספר לאמנות. כ-200 אמנים נענו בחיוב, מתוכם נבחרו כשמונים בלבד, על פי שלושה קריטריונים:

יכולת לחשוב 'מחוץ לקופסה'; רצון לשיתוף פעולה לאורך כל הדרך; והתחייבות להשתמש בחומרי המבנה ובפרטיו כהשראה ליצירתם.

האמנים שהגיעו מתחומי יצירה שונים שהו בבית במשך שלושה ימים, שבמהלכם הבית עבר טרנספורמציה יסודית.

הפעילות הפילנטרופית הראויה לחיקוי התאפשרה על ידי תקציב התחלתי נמוך, תורמים שונים, ומכירה של ארבעים ושלוש יצירות אמנות שהניבה 130,000 ש"ח, שמחציתם נותרה בידי האמנים ומחציתם נתרמה למרכז "משעולים" לטיפול בנוער באמצעות אמנות, ומרכז הלב בבי"ח שיבא.

למעלה: קבוצת האמנים פלוג'ה מעניקה משמעות חדשה למרפסת של הסלון באמצעות מבנה פראזיטי המורכב מדלתות שסיימו את תפקידן.
משמאל: האמן אורן קרב מאפר את "כאבו" של הבית ששירת את בעליו במשך שנים

Top: The Falujah group give new meaning to the living room balcony through a parasite structure made of discarded doors.

Left: Artist Oren Karev "makes up" the house that has served its owners for years

